

«اعتماد» از آخرین اعتراض‌های فردی و گروهی روزنامه‌نگاران نسبت به دخالت نهادهای غیرصنفي گزارش مي‌دهد

حزن زنان و مردان قلم

وقتي در آخرين روزهاي خردادماه 1400 بالاخره هيات‌مدیره جدید و بازرسان انجمن سراسري روزنامه‌نگاران ايران موفق به تشكيل جلسه شد تا نسبت به انتخاب ريس و اعضاي هيات‌ريسه اين انجمن صنفي اقدام کند، منتخبان احتمالا مي‌دانستند با توجه به نتیجه و مهم‌تر از آن، رويه‌اي که در جريان برگزاري انتخابات رياست‌جمهوري سيزدهم شاهد بوديم، نبايد چندان اميدوار باشند که روزهايي توام با آرامش و شکوفايي در انتظار انجمن صنفي روزنامه‌نگاران و مجموعه مطبوعات ايران باشد.

اما آنچه طی هفته‌ها و ماه‌هاي پس از برگزاري نشست هيات‌مدیره انجمن سراسري روزنامه‌نگاران ايران رقم خورد و رويکردي که علاوه بر دولت جديد از سوي برخي از ديگر نهادهای غیرصنفي و بعضي نهادهای امنيتي به فعاليت روزنامه‌نگاران حاکم شد، چنان بود که براي اهالي مطبوعات و جماعت روزنامه‌نگار روشن شد که روزگاري سخت در انتظار است و بايد مهياي مواجهه‌اي شد که شايد دشوارتر از همیشه باشد. مواجهه‌اي که البته روزنامه‌نگاران چندان مشتاقش نبوده و نيستند اما نهادهای غیرصنفي خيلي زودتر از آنچه انتظارش ميرفت، به امور روزنامه‌نگاري وارد شده و طوري در جزيات کار و بار اصحاب رسانه دخالت کردند که کمتر از 3 ماه پيش از تشكيل دولت سيزدهم، وزارت کار دولت ابراهيم ريسی در مقام تشخيص صلاحيت حرفه‌اي اعضاي صنف روزنامه‌نگاري وارد عمل شد و درست 5 ماه پس از روزي که انتخابات هيات‌ريسه انجمن صنفي روزنامه‌نگاران برگزار شد، صلاحيت روزنامه‌نگاري پيشکسوت را که به عنوان منتخب هيات‌مدیره اين انجمن صنفي، به رياست انجمن برگزيده شده بود، «ردصلاحيت» کرد. خبري که حالا حسن نمکدوست در حالي همزمان با آغاز واپسين ماه 1400 و در نخستين روز اسفندماه از آن پرده برداشته که به‌گفته او، اين دخالت غيرقانوني و غيرصنفي، روز 29 آبان‌ماه صورت گرفته است.

نمکدوست که در جريان انتخابات روز 30 خردادماه هيات‌مدیره اين انجمن - تنها 2 روز پس از برگزاري انتخابات رياست‌جمهوري سيزدهم -

به عنوان ریاست انجمن روزنامه‌نگاران انتخاب شده بود، روز گذشته درحالی با انتشار بیانیه‌ای از ریاست در این انجمن استعفا کرد که حدود يك هفته گذشته در پی انتشار خبرهای جسته و گریخته از همین غائله، روزنامه‌نگاران-به‌صورت فردی یا گروهی- رفتار دولت و نهادهای غیرصنفي در امور روزنامه‌نگاری را محکوم کرده و ضمن حمایت از استعفای توام با اعتراض رییس و برخی دیگر اعضای هیات‌مدیره انجمن سراسری روزنامه‌نگاران ایران، خواستار توقف این دخالت‌ها شده‌اند. آنچه با این مقدمه در ادامه می‌خوانید متن برخی از این بیانیه‌های انفرادی و گروهی روزنامه‌نگاران و اهالی مطبوعات است که البته تا زمان نگارش این گزارش هنوز با واکنش و پاسخی درخور ازسوی مسوولان در وزارت کار یا دیگر نهادها مواجه نشده است.

رسانه با يك کلمه تعريف ميشود؛ آزادي بيان!

شماری از استادان پیشکسوت روزنامه‌نگاری با امضای بیانیه‌ای اعلام کردند: «رسانه با يك کلمه تعريف ميشود» و «آزادي بيان»! علی‌اکبر قاضیزاده، فریدون صدیقی، مهدی فرقانی، مجید رضایان، بیژن نفیسی، بهروز بهزادی و سیدفرید قاسمی که این بیانیه را امضا کرده‌اند، همچنین در ادامه آورده‌اند: «لطمه به استقلال حرفه‌ای صنفي روزنامه‌نگاران، این مهم -آزادي بيان- را به محاق می‌برد که نص صریح قانون اساسی است. لذا، بدین‌وسیله مخالفت خود را با دخالت نهادهای فراقانونی در مخدوش‌سازی استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران اعلام می‌داریم و از متن اعتراض جناب آقای دکتر حسن نمکدوست حمایت می‌کنیم.

علی‌اکبر قاضیزاده، فریدون صدیقی، مهدی فرقانی، مجید رضایان، بیژن نفیسی، بهروز بهزادی و سیدفرید قاسمی

در دفاع از روزنامه‌نگاري مستقل و آزاد

ماشالله شمس‌الواعظین، از روزنامه‌نگاران کهنه‌کار و پیشکسوت مطبوعات با دفاع از روزنامه‌نگاری مستقل و آزاد، از استعفای توام با اعتراض رییس انجمن صنفي روزنامه‌نگاران حمایت کرد و نوشت: «به اطلاع همکاران روزنامه‌نگار در سراسر کشور می‌رسانم اینجانب ماشالله شمس‌الواعظین با متن اطلاعیه جناب آقای دکتر نمکدوست رییس منتخب انجمن روزنامه‌نگاران استان تهران موافقم و صدای خود را در اعتراض به دخالت نهادهای حکومتی در نهاد صنفي روزنامه‌نگاران بلند می‌کنم.»

نقض استقلال روزنامه‌نگاری در پی دخالت حکومت

بهر روز بهزادی، روزنامه‌نگار پیشکسوت با انتشار بیانیه‌ای کوتاه از استعفای اعتراضی رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران حمایت کرد. این استاد پیشکسوت روزنامه‌نگاری نوشت: «دخالت حکومت در وظایف مصرح انجمن صنفی مطبوعات، به‌ویژه آرای انتخاباتی در نهاد صنفی روزنامه‌نگاران که از مصادیق حق رای و آزادی و دموکراسی است، به هیچ‌وجه قابل قبول نیست و نتیجه آن نقض استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران است. به همین سبب به عنوان یک روزنامه‌نگار، موافقت خود را با متن اعتراضیه جناب آقای دکتر نمکدوست اعلام می‌کنم.» بهروز بهزادی

استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران را باید محترم شمرد

احمد میرعابدینی، روزنامه‌نگار پیشکسوت با انتشار بیانیه‌ای مختصر با تأکید بر اینکه «استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران را باید محترم شمرد»، اعلام کرد: «من، به عنوان روزنامه‌نگار و مدرس ارتباطات و روزنامه‌نگاری، موافقت خود را با متن اعتراض جناب آقای دکتر نمکدوست تهرانی، در زمینه محترم شمردن استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران اعلام می‌کنم.» احمد میرعابدینی

در دفاع از منزلت نهاد صنفی روزنامه‌نگاران

محمد بلوری از استادان پیشکسوت مطبوعات و روزنامه‌نگاری در بیانیه‌ای کوتاه ضمن حمایت از استعفای اعتراضی رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران، ضمن دفاع از آنچه منزلت نهاد صنفی روزنامه‌نگاران خوانده، نوشته است: «دخالت حکومت در انجام وظایف مربوط به انتخابات انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تحت هیچ شرایطی پذیرفتنی نیست. نتیجه چنین اقداماتی از سوی حکومت باعث از بین رفتن استقلال مطبوعات میشود که جایز نیست. بنابراین اینجانب به عنوان روزنامه‌نگار حمایت خود را با متن اعتراضیه آقای دکتر نمکدوست اعلام می‌کنم.» محمد بلوری

استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران را محترم شمريم

رضا قوی‌فکر از استادان پیشکسوت روزنامه‌نگاری با انتشار بیانیه‌ای خطاب به مسوولان حاکمیتی نوشت: «استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران را محترم

شمریم.»

این روزنامه‌نگار پیشکسوت همچنین در حمایت از استعفای توام با اعتراض رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران نوشته است: «دخالت حکومت در امور صنفی روزنامه‌نگاران به‌ویژه مداخله در امر انتخابات این صنف را به هیچ‌وجه نه به صلاح حکومت می‌دانم و نه به نفع مطبوعات.»

لذا به عنوان یک روزنامه‌نگار موافقت خود را با متن اعتراض جناب آقای دکتر نمکدوست در این زمینه اعلام می‌دارم.»
رضا قوی‌فکر

روزنامه‌نگاران حقیقت‌خواه بیندیشند که به کجا می‌رویم؟

عمید نایینی، روزنامه‌نگار پیشکسوت در بیانیهای کوتاه از روزنامه‌نگاران حقیقت‌خواه خواست که بیندیشند ادامه مسیری که به دلیل دخالت‌های نهادهای غیرصنفی در امور روزنامه‌نگاری از سال‌ها پیش آغاز شده، به کجا خواهد انجامید. این استاد روزنامه‌نگاری نوشته است: «اصل ششم قانون اساسی کشور تاکید می‌کند: «در جمهوری اسلامی ایران امور کشور باید به اتکای آرای عمومی کشور اداره شود». اکنون پس از چهل و سه سال انجمن روزنامه‌نگاران حتی نمی‌تواند به اتکای آرای اعضایش در مجمع عمومی، اداره شود و منتخباننش با دخالت نیروهای امنیتی یا فراقانونی رداصلاحیت می‌شوند. مداخله نابجا و دستکاری در امور یک انجمن صنفی و مخدوش کردن استقلال رای حرفه‌ای روزنامه‌نگاران به جای خود، روزنامه‌نگاران حقیقت‌خواه بیندیشند که به کجا می‌رویم؟ در ضمن از همکاران عزیز که تاکنون این انجمن را سر پا نگهداشته‌اند، قدر دانم.» عمید نایینی

170 روزنامه‌نگار و خبرنگار نسبت به دخالت نهادهای غیرصنفی در امور روزنامه‌نگاران اعتراض کردند

در محکومیت رداصلاحیت منتخبان روزنامه‌نگاران

در حالی که شماری از استادان پیشکسوت روزنامه‌نگاری و همچنین برخی

از این چهره‌های شاخص در مطبوعات طی روز و روزهای گذشته با انتشار بیانه‌های فردی و جمعی نسبت به آنچه طی مدت گذشته در انجمن سراسری روزنامه‌نگاران ایران رقم خورد، اعتراض کرده و با حمایت از آنچه روز گذشته منجر به استعفای رییس این انجمن از ادامه عضویت در هیات‌مدیره این انجمن شد، نسبت به عواقب تداوم دخالت نهادهای غیرصنفي در امور روزنامه‌نگاری هشدار دادند، یکصد و هفتاد نفر از روزنامه‌نگاران و خبرنگاران فعال در عرصه مطبوعات نیز با امضای بیانه‌ای از این حرکت اعتراضی صنفي حمایت کردند. این 170 روزنامه‌نگار و خبرنگار شاغل در روزنامه‌ها، خبرگزاری‌ها، پایگاه‌های خبری-تحلیلی و دیگر نشریات و رسانه‌ها در اعتراض به «دخالت نهادهای غیرصنفي و امنیتی در نهاد صنفي روزنامه‌نگاران» آورده‌اند: «آقایان حسن نمکدوست و ماشالله شمس‌الواعظین در بیانه‌ای ردصلاحیت منتخبان هیات‌مدیره انجمن صنفي روزنامه‌نگاران را محکوم کرده‌اند. ایشان در این بیانه متذکر شده‌اند که «همکاران روزنامه‌نگاران خانم‌ها نفیسه زارع‌کهن، اعظم ویسمه و آقای پژمان موسوی، سه منتخب مجمع‌عمومی انجمن روزنامه‌نگاران با انتشار متنی اعلام کرده‌اند که مقامات امنیتی صلاحیت آنان را برای حضور در هیات‌مدیره (به صورت مطلق یا مشروط) رد کرده‌اند و آنان را از حق مشروع‌شان محروم» و به دنبال آن اعلام کردند که به این رویه به‌شدت معترض هستند. به اطلاع همکاران روزنامه‌نگار در سراسر کشور می‌رسانیم ما نیز هم‌صدا با ماشالله شمس‌الواعظین و حسن نمکدوست رییس هیات‌مدیره منتخب انجمن روزنامه‌نگاران استان تهران اعتراض خود را به دخالت نهادهای غیرصنفي و امنیتی در نهاد صنفي روزنامه‌نگاران اعلام می‌کنیم.» ۱-

لیلی فرهادپور ۲- مهدی فخرزاده ۳- محمد آقازاده ۴- احسان قلمچی ۵- زهرا مشتاق ۶- مینا اکبری ۷- احمد غلامی ۸- الهه خسروی یگانه ۹- نسرین تخیری ۱۰- محمدرسول صادقی ۱۱- زینب کاظم‌خواه ۱۲- صادق زیباکلام ۱۳- میلاد علوی ۱۴- صدرالدین کاظمی ۱۵- ثمر فاطمی ۱۶- سعیدصفرایی ۱۷- مرجان زهرانی ۱۸- مهدی افروزمنش ۱۹- شهرزاد همتهی ۲۰- وحیده کریمی ۲۱- محمود پوررضایی ۲۲- علی زادمهر ۲۳- سیروس علی نژاد ۲۴- سمیرا عالم پناه ۲۵- صالح نیکبخت ۲۶- امیر اثباتی ۲۷- علی ورامینی ۲۸- محسن آزموده ۲۹- الهام نداف ۳۰- مهران فرجی ۳۱- مه‌ری رفعتی ۳۲- رضا قوی فکر ۳۳- فرید قاسمی ۳۴- بهار سرلک ۳۵- آزاده محمدحسین ۳۶- لیلا رستگار ۳۷- سعید شریعتی ۳۸- مریم باقی ۳۹- صبا آذریک ۴۰- مرجان شهریاری ۴۱- معصومه شهریاری ۴۲- مجید اعزازی ۴۳- بهروز بهزادی ۴۴- هادی حیدری ۴۵- مریم مجد ۴۶- احمد هاشمی ۴۷- زینب همتهی ۴۸- میترا فردوسی ۴۹- رضا جمیلی ۵۰- مهدی خاکی فیروز ۵۱- ابراهیم رستمیان مقدم ۵۲- صدق فاطمی ۵۳-

مهدي اميرپور ۵۴- نسرین وزيري ۵۵- فرزانه آييني ۵۶- آرزو فرشيد
 ۵۷- علي اصغر سيدآبادي ۵۸- سما بابايي ۵۹- داريوش آرمان ۶۰- حسين
 نقاشي ۶۱- مهدي افشارنيك ۶۲- محسن احمدي ۶۳- فرهاد فرزاد ۶۴-
 پانيد فاضليان ۶۵- ميثم سعادت ۶۶- علي اكبر قاضي زاده ۶۷- فريدون
 صديقي ۶۸- محسن احمدي ۶۹- شكوفه حبيب زاده ۷۰- مسعود مهاجر ۷۱-
 شاهد حلاج نيشابوري ۷۲- محمد بلوري ۷۳- حسين كريم زاده ۷۴- مژگان
 فرجي ۷۵- شهاب الدين طباطبائي ۷۶- فرزانه بني هاشمي ۷۷- علي كريمي
 ۷۸- محمد امامي ۷۹- فاطمه كريم خان ۸۰- سيد علي پور طباطبائي ۸۱-
 ناصر تجاره ۸۲- اميلي امرايي ۸۳- ابوالحسن مختاباد ۸۴- احمد علي
 ساعت نيا ۸۵- ساجده عرب سرخي ۸۶- علي مسعودي نيا ۸۷- صادق روحاني
 ۸۸- سيما سعدي ۸۹- پيام برازجاني ۹۰- مهدي الياسي ۹۱- بسيم لاله
 ۹۲- شادي مكي ۹۳- زهرا خوشحالي ۹۴- نزهت بادي ۹۵- شادي وطن پرست
 ۹۶- ليذا اياز ۹۷- عاطفه ميرزا ۹۸- علي رضا خوشبخت ۹۹- نرگس ناظمي
 نيا ۱۰۰- ياسر مختاري ۱۰۱- نسرین نيكنام ۱۰۲- نجمه جمشيد ۱۰۳-
 علي رضا كيانپور ۱۰۴- احسان بداغي ۱۰۵- علي رضا نجفي ۱۰۶- ژوبين
 صفاري ۱۰۷- زهره حاجيان ۱۰۸- آرزو شهبازي ۱۰۹- شهرام شريف ۱۱۰-
 سعيد برآبادي ۱۱۱- مریم شاهسمندي ۱۱۲- ندا لهردي ۱۱۳- سميه
 جاهد عطايان ۱۱۴- نيره خادمي ۱۱۵- فرهاد اسماعيلي ۱۱۶- محمدامين
 صالح ۱۱۷- الياس براهويي نژاد ۱۱۸- سونيتا سراب پور ۱۱۹- سيما
 صراف ۱۲۰- محمود اشرفي ۱۲۱- جواد صالح ۱۲۲- حامد سياسي راد ۱۲۳-
 مرتضي شادمان ۱۲۴- احمد نرجه پور ۱۲۵- ايمان بيك ۱۲۶- محمدرضا
 مهاجر ۱۲۷- رضا باري پور ۱۲۸- محمود اختياري ۱۲۹- مسعود شهامي پور
 ۱۳۰- مجتبي عمران ۱۳۱- تقی خلیج ۱۳۲- حوریه دهقان شاد ۱۳۳- علي رضا
 مستوفي ۱۳۴- امير پسنده پور ۱۳۵- سيد عبدالجواد موسوي ۱۳۶- محبوبه
 آبريران ۱۳۷- علي بزرگان ۱۳۸- نازيلا معروفیان ۱۳۹- یغما فشخامي
 ۱۴۰- محمود هجرت ۱۴۱- محمد حسن هجرت ۱۴۲- محمد حميدي ۱۴۳- سميه
 عظيمي ۱۴۴- منوچهر شمیراني ۱۴۵- فرزین محمدي ۱۴۶- ساسان گلفر
 ۱۴۷- محمد سیاح ۱۴۸- ثمين مهاجراني ۱۴۹- فيروزه مظفري ۱۵۰- امير
 جديدي ۱۵۱- صوفيا نصرالهي ۱۵۲- سميه علي پور ۱۵۳- زهرا نجفي ۱۵۴-
 محمد بيات ۱۵۵- ميا رضايي ۱۵۶- داود اسماعيلي ۱۵۷- نيوشا
 مزیدآبادي ۱۵۸- علي پيرولي ۱۵۹- سعیده اسلاميه ۱۶۰- سعیده علي پور
 ۱۶۱- سجاد خداکرمي ۱۶۲- احمد زرساو ۱۶۳- شقایق آرمان ۱۶۴- علي
 شروقي ۱۶۵- خاطره وطن خواه ۱۶۶- ساناز صفايي ۱۶۷- آيدا اورنگ ۱۶۸-
 مهديخت اکرمي ۱۶۹- بهرنگ تنکابني ۱۷۰- شيما بهره مند

در دفاع از استقلال روزنامه نگاری

به نام مهربان‌ترین

اگر نقطه روشنی در زندگی راقم این سطور وجود داشته باشد، همانا شاگردی پیشکسوتان و استادان عزیز و همکاری با جامعه گرانقدر روزنامه نگاری ایران است. این افتخار و قدردانی نسبت به آن، آشکار و بی‌نیاز از توضیح و توصیف است. پس، از این موضوع می‌گذرم و به استحضار می‌رسانم:

۱- سندیکای نویسندگان و خبرنگاران مطبوعات، نهادی افتخارآفرین در تاریخ مطبوعات ایران است؛ خانه امید روزنامه نگاران حرفه‌ای که زندگی خود را وقف اعتلای جامعه و سربلندی ایران عزیز کرده‌اند. من این بخت را داشته‌ام که در مقام یک خبرنگار کارآموز، از نزدیک شاهد دو اعتصاب دوران‌ساز مطبوعات ایران، به مدیریت سندیکا و با هدف آزادی بیان، مخالفت با سانسور و دفاع از حقوق ملت باشم، تلاش‌هایی سرشار از احساس مسولیت، شجاعت و مردم‌دوستی.

سندیکای نویسندگان و خبرنگاران مطبوعات به ناحق، به دست حکومت، به تعلیق درآمد و نتیجه این اقدام، جز زیان و خسران علیه روزنامه نگاری ایران و مهم‌تر، جامعه ایران نبود. اگر فعالیت سندیکا ادامه می‌یافت قطعاً ایران عزیز و همه ما، امروز در موقعیتی به مراتب بهتر قرار داشتیم، چرا که مطبوعات و رسانه‌های آزاد و نهادهای حرفه‌ای قدرتمند و متکی به اراده اعضا، به درستی و همواره، عامل، شاخص و ثمره توسعه و پیشرفت همه جوامع به شمار می‌روند.

۲- انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران، پس از حدود ۱۸ سال تعلیق فعالیت سندیکای نویسندگان و خبرنگاران، شکل گرفت و از لحظه تولد، به اعتلا و ارتقای حرفه روزنامه نگاری و ترویج و تحکیم ارزش‌های بنیادین حرفه و حرفه‌ای‌گری، از جمله آزادی و استقلال رسانه‌ها و ارتقای دانش و تجربیات روزنامه نگاری، اندیشید و همت گماشت. در عمل و به راستی نیز چنین کرد. وجدان‌های منصف و بیدار این تلاش از دل و جان را به رسمیت می‌شناسند و به حق بزرگ می‌شمرند.

انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران نیز از سال ۱۳۸۸ به ناروا به حالت تعلیق درآمد است و همین امر آسیب‌های فراوانی را متوجه رشد و توسعه حرفه‌ای‌گری در ایران و امید و دل‌بستگی روزنامه نگاران به شغل خود که بن‌مایه آن جز اطلاع‌رسانی، آگاهی‌بخشی و خیر اجتماعی

نیست، کرده است.

۳- انجمن صنفی روزنامه‌نگاران (تهران/ سراسری) ماحصل امید و تلاش جامعه روزنامه‌نگاری از پس سالها تحمل کثرت‌فشاری و ناروایی حکومت نسبت به این حرفه اصیل، آزادی‌گرا، مردمی و توسعه‌خواه است؛ آن‌هم در روزگاری که تمامی نابهنجاری‌های تحمیلی از سوی قدرتمندان در ۱۸۰ سال گذشته علیه فعالیت آزاد، مستقل و بسامان رسانه‌ها، عوارض و مصائب خود را یکجا و همه‌جانبه بروز داده است.

طبیعی است اعمال چنان ناروایی‌ها و پدید آمدن چنین موقعیت بحرانی نامطلوبی، به بروز مشکلات در فرآیندهای تصمیم‌سازی، تصمیم‌گیری و اجرایی انجمن صنفی روزنامه‌نگاران، همانند همه نهادهای حرفه‌ای دیگر، دامن می‌زند، اما مسائل هرچه باشند و هر قدر پیچیده، انجمن صنفی، خانه روزنامه‌نگاران است و صاحبان آن روزنامه‌نگاران ایران. مدیران و هیات‌های مدیره انجمن می‌آیند و می‌روند، آنچه باید باقی بماند ارزشها و آرمان‌های قطعی و همیشگی روزنامه‌نگاری است که صورت‌بندی و تحقق آنها نیازمند مشارکت، همدلی و تفاهم جمعی است؛ ارزشهایی چون آزادی اندیشه، آزادی بیان، آزادی اطلاعات، استقلال حرفه‌ای، خدمت به مردم، پای‌بندی به حقیقت، حرفه‌ای‌گری، اطلاع‌رسانی، آگاهی‌بخشی، خیر اجتماعی و... .

امیدها و آرمان‌های مان وقتی چنین است، پس چراغ این خانه باید روشن بماند و این سخنی روح‌نواز است که من به گوش خود بارها از زبان استادان پیشکسوت در سندیکا شنیده‌ام و این صحبتی است که از زبان استادان و همکارانم در انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران با فروتنی و مهربانی بیان شده است. به‌زعم بنده، بروز اختلاف در یک خانواده امری کاملاً عادی است و ویژگی یک خانواده همدل و دلسوز این است که از تلخی‌ها درس می‌گیرد و خود را اسیر و محصور در موقعیت‌های تلخ نمی‌کند؛ به گذشته می‌نگرد، اما حیات واقعی و راستین خود را در امروز و فردا می‌جوید و تحقق می‌بخشد. بر این اساس است که جسارتاً عرض می‌کنم گره‌ای را که با دست می‌توان گشود نباید به دندان سپرد و گره‌ای که می‌توان با دندان باز کرد نباید به دست تیغ داد.

در این وضعیت، وظیفه خود می‌دانم، با اعلام استعفا از عضویت در هیات‌مدیره انجمن صنفی (تهران/ سراسری)* به محضر استادان، پیشکسوتان و همکاران عزیزم سهم ناچیزی را در گشوده شدن این گره ادا کنم. به این امید که همدلی و هم‌صدایی بی‌نظیر اجتماع روزنامه‌نگاران در دفاع از استقلال حرفه‌ای چراغی فرا راه همه‌مان قرار داده باشد که بدانیم مسائل درون‌صنفی را باید با سازوکارهای اجماع‌گرایانه درون صنفی و از طریق گفت‌وگو و مفاهمه حل کرد و لاغیر. و به مراتب مهم‌تر اینکه اولویت و ارزش اصلی و همیشگی حرفه و

اجتماع روزنامه نگاري ايران قطعا و بدون ترديد اعتلاي حرفه
روزنامه نگاري و حفظ استقلال آن، به خصوص در برابر دخالتهاي حكومت و
اصحاب قدرت است و لاغير.
با احترام قلبي و اميد هميشگي
حسن نمك دوست تهراني - روزنامه نگار
يكم اسفند ۱۴۰۰

* پ.ن. در تاريخ ۲۹ آبان ۱۴۰۰ از سوي مقامات وزارت كار رسما و
به صورت مستقيم اعلام شد كه «صلاحيت» اينجانب براي عضويت در
هيأت مديره انجمن صنفی روزنامه نگاران مردود دانسته شده است. مرا
به آن به اصطلاح «صلاحيت» نيازي نيست. استعفايم را با افتخار تقديم
استادان، پيشكسوتان و روزنامه نگاران ايران و همكاران بزرگوارم در
انجمن صنفی مي كنم كه صاحبان هميشگي و عزتمند صلاحيتند.

منبع: روزنامه اعتماد 2 اسفند 1400 خورشیدی